

Ние сме народъ освободенъ преди 46 години, народъ съ усиленъ подемъ да стигнемъ западно-европейскитѣ народи въ културно отношение. Разбира се, това не е грѣхъ, не е и престѣпление, обаче, ние допустнахме и грѣха и престѣплението, затова именно, защото подобно на жабата вдигнахме крака да ни коватъ, както коватъ вола. — Петвѣковнитѣ роби неможаха да се равнятъ по културно ниво съ живѣлитѣ съ вѣкове народи въ свобода, които сж прецѣнили добритѣ и лоши страни на живота, за да вършимъ и искаме онова, което става у тѣхъ. И

ето ни предъ печалния фактъ: ние пренесохме у насъ, подъ формата на култура, всички отрицателни страни на живота и паднахме морално — загубихме добритъ си нрави, като отживялости за новото време. Съвсѣгта отдавна напуста нашата грѣшна земя, въпреки това, че тя е най-справедливия, вложенъ въ чело-вѣчската душа сѣднѣ, макаръ тя и да е относителна. И забравиха своя дългъ работодателитѣ, отказаха се отъ съвѣстѣта си и работницитѣ у насъ и его ни отъ редъ години предъ една ужасна перспектива: *господаритѣ — работодателѣ, съюзени противъ работническото, а послѣдното водено отъ заинтересувани хора, отъ хора недобросѣвѣстни, злѣ организирано и съ нищо не гарантирано, при незадоволство, което може да се разрази въ напущане работата — въ стачкуване — е обречено на гладна смъртъ. И дѣйствително всички почти работнически стачки у насъ сж се свършвали съ печални за работницитѣ резултати — почти винаги тѣ сж губили, а това се дължи на тѣхната неорганизираност и доля култура. Това господаритѣ — работодателѣ го знаятъ твърдѣ добрѣ и за това не искатъ и да знаятъ за тѣхнитѣ притенции и нужди. . . . Искатъ ли прочее, работницитѣ да не губятъ въ никой случай, длѣжни сж да се организиратъ, образуватъ фондъ за черни дни — за дни когато ще стачкуватъ — и издигнатъ културно; да дойдатъ до ясното и категорично разбиране, че трѣбва да се влага трудъ, добросѣвѣстност въ каквото и да било производство, и се искатъ срѣдства споредъ нуждитѣ. Да не се изпуска изъ предвидъ и максимата, че трудитѣ не струва нищо безъ капитала, както и послѣдния е мъртавъ безъ човѣческия трудъ.*

Нека добавимъ къмъ казаното до тукъ, че всички трѣбва да преживѣемъ разумно, като не игнорираме истинитѣ, че всички ще умремъ и, че събраното на земята си остава нейно.

С. Н. П.

ОТЗИВИ И БѢЛѢЖКИ.

На безчестницитѣ.

Сливенски единъ листъ, достойнството на който се състои въ това, че постоянно се пълни съ мерзостъ и глупости, пакъ е далъ мѣсто на глупави закачки по мой адресъ, които едно само говорятъ, че атестиратъ умѣтъ на драскача имъ.

Моитѣ убѣждения и обществената ми дѣйност не веднѣжъ сж биле подлагани на критика отъ потънали въ блудъ и прѣстѣпления безчестници.

Кога и защо станахъ цензоръ — това е извѣстно на други хора. По този въпросъ безчестницитѣ нищо не знаятъ. Но да съмъ билъ дружбашъ — това не е вѣрно, защото за да бѣда такъвъ, трѣбваше да отговарямъ на слѣднитѣ условия:

1. Да съмъ жененъ и жена ми да е краля отъ комшинитѣ ризи, гащи, прѣстени и др.;
2. Да съмъ падаль на колѣне прѣдъ околийски началникъ и го моля, съ съдзи на очитѣ, да потули кражбата на жена ми;

3. Да съмъ ставаль поржчитель на дружбашки окол. нкѣ, за да вземе срѣщу полица пари отъ банкирнт;

4. Да съмъ злоупотребилъ около 20000 лева като партиенъ касиеръ;

5. Да съмъ искалъ отъ нѣкого 500 лева, за да му направя пезевенсликъ;

6. Да сж ме били до сега най малко 50 пѣти и то: за обида, изнудване и пр., извършени отъ мене противъ хора, които скж-цятъ честъта си;

7. Да съмъ шарлатанилъ до възмутителностъ и да съмъ лишень отъ човѣшко достойнство, честъ и пр. и пр.

Желанието на безчестника, види се, е било друго, но то е лесно обяснимо като се отгатае кой е той.

А той билъ, казватъ, единъ стрѣкъ отъ обществената отайка.

Той билъ лакей — угодникъ на всѣки, който му даде *садака* и дѣ като я получи се е увиваль около него като мокра пола.

Моето прѣзрѣние къмъ тоя безчестникъ и продажникъ.

Райно Райновъ.

Почакайте малко!

Наистина, героизма на хората около „Правда“ заслужава очудване. Тѣ ни отговарятъ по старъ маниеръ, вѣрвайки, че всѣки ударъ отправенъ къмъ насъ ни засѣга. Увѣряваме ги, че се много маматъ. Тѣхнитѣ закачки ни само забавляватъ и ние на тѣхъ продължаваме да гледаме съ сжщата усмивка на съжаление, както отъ по-рано, защото не може да се гледа иначе на подхвърлянията, които правятъ хора съ подстриганъ акълъ.

Съобщаваме на хората около „Правда“ да почакайтъ малко до като систематизираме героичнитѣ имъ дѣла и. . . послѣ ще си по-приказваме.

Ние имаме една голѣма слабостъ: да не оставаме никому длѣжни — вѣрвайте, най малко ще останемъ длѣжни на хората около „Правда“, които сж нагавили хептенъ въ рѣцка калъ.

Почакайте малко!

Отъ изпълнител. в-тъ на Демократ. Сговоръ.

ХРОНИКА.

Умомяватъ се всички неплатили до сега абонати да побързатъ да си изплатятъ абонамента, за да се улесни редакцията и гарантира редовното излизане на вѣстника.

РЕДАКЦИЯТА.

Нѣколко думи по ловидбата на рибата. Отъ нѣколко години, освѣнъ извѣстнитѣ средства и на-

САМО ПЪРВОКАЧЕСТВЕНИ МАТЕРИАЛИ

„МОДЕРНО ИСКУСТВО“ — СЛИВЕНЪ

КНИЖАРСКИ СТОКИ И ПЕЧАТНИЦА

ГОЛѢМЪ ИЗБОРЪ

търговски тевтери и всички канцеларски и канторски потрѣби. Желѣзни копирни преси.

Не губете време да обикаляте магазинитѣ, защото само при „МОДЕРНО ИСКУСТВО“ можете да намерите и комплектуването вашитѣ канцеларии за новата година.

Цени винаги по-низки

отъ всички други продавачи на тѣзи артикули

Съ почитъ:

Ст. Димитровъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 89

Въ допълнение на обявлението № 80 отъ 7 я тог, публикувано въ Държавенъ вѣстникъ брой 210 отъ 15-я тог, вѣстникъ на храма „Св. Димитрий“ въ гр. Сливенъ, обявлението на интересующитѣ се, че на 1-и Януарий 1924 год. отъ 2 часа слѣдъ обядъ въ канцеларията на църквата ще произведатъ тържъ съ явво наддаване за отдаване подъ наемъ църковнитѣ дюкянъ — печатница № 17 на цѣца „Полицейска“ срѣщу деветъ три годишенъ периодъ.

гр. Сливенъ, 22/XII 1923 год.

Отъ Настоятелството

Сжд. приставъ при Слив. Окр. Сл.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 8055

На основание изпълнителна листъ подъ № 9864, издадена отъ Слив. Окр. Сждъ на 28-и януарий 1923 год. въ полза на Михаилъ С. Мухтаровъ отъ гр. Сливенъ, срещу Атанасъ Яковъ, гр. Сливенъ, за искъ отъ 19000 лхви и разноси, и съгласно 1004 – 1012 отъ гражданско Сждопроизводство, обявявамъ следъ еднократното публикуване настоящето въ в. „Изт. Край“ ще почне и продължи 31-и последния 5 часа следъ обедъ канцеларията ми ще трае публичната продажна на следующия дюкяновъ недвижимъ имотъ, събоденъ отъ залогъ и заповѣ, именно:

Дюкянъ въ гр. Сливенъ хала „Попска“ съ застроено сто 50 кв. м. и незастроено кв. м. постройка паянтова тоящъ отъ едно отдѣление критъ съ керемиди при грав Георги Пеневъ Арабаджия дялко И. Даневъ и улица невя за 2400 лева.

Желаящитѣ да купятъ гатъ да се явяватъ въ канцеларията ми всекой присъствень депъ и часъ, за да прегледатъ книгата и да наддаватъ.

гр. Сливенъ, 24/XII 1923

Сждеб. приставъ: Ст. Тодоровъ

Печ. и книж. „Трудъ“ — Сливенъ

МЛАДЪ ЧИНОВНИКЪ

отчетниѣ съ 10 годишна практика по Т. Пощенското вѣдомство търси работа въ кантора или фабрика за касиеръ или друга канцеларска работа.

Справка при г-нъ Алексъ Къновъ, комисионеръ въ Сливенъ.

2-2